

ఆ రోజు రైలులో జరిగిన సంఘటన గుర్తుకొస్తే ఇప్పటికీ నవ్వు ముంచుకొస్తుంది. తెలుసుకోవాలని కుతూహలంగా వుందా? చదవండి మరి!

ఆ రోజు ఏదో పనిమీద నూ వూరికి కొద్దిదూరంలోనే వున్న వూరికి బయలుదేరాను. నేను రైలుఎక్కిన కొద్దిసేపటిలోనే, అదే కంపార్టుమెంటులోకి ఒక తను ఎక్కాడు. చిన్న గోతంలో వున్న ముచ్చట గొలిపే చిన్న మల్లమొక్కతో నహా! మొక్క చిన్నదయినా రెండు మూడు చిన్న మొగ్గలతో చూడటానికి యింపుగా వుంది. రైలు బయలుదేరిన కొద్దిసేపటికే ఈ క్రింది సంభాషణ వినిపించింది ఆ కంపార్టుమెంటులో.

“ఈ మల్లమొక్క ఎవరిదండీ?” టీకెట్ కలెక్టర్ ప్రశ్నిస్తున్నాడు. తన మల్లమొక్క చూచి మురిసిపోయి మెచ్చుకుంటున్నాడనుకొని, “ఈ మొక్క నాదేనండీ! విశాఖ వద్దజుంట్లో కొన్నాను. ఇంతకు ముందు ఎన్నిసార్లు వేసినా మా పెకల్లో బ్రక కడం లేదు. ఈసారి అయినా బ్రతుకు తుండనే ఆశతో తెస్తున్నాను. ఈ మొక్క చూస్తే అటువంటి ఆశ కలుగుతోందండీ” అంటూ ఏకరువు పెట్టాడు. అతను అంతా విని “అయితే ఈ మొక్క మీదాండీ! దీనికి ఛార్జీ చెల్లించారా?” అని ప్రశ్నించాడు. అతను

మల్ల మొక్క

ఆశ్చర్యపోతూ “అదేమిటండీ! ఈ చిన్న మొక్కకి ఛార్జీయూ?” అన్నాడు.

“అయితే కట్టలేదన్న మాట. మొక్కలకి ఛార్జీలేకుండా తీసుకు వెళ్ళటం రైల్వే రూల్సుకి విరుద్ధం. అయినా ఇప్పుడు మించిపోయిందేమీ లేదు. నా ద్వారా చెల్లి చెడి, రకీ దిస్తాను” అన్నాడు టీకెట్ కలెక్టర్.

“ఇంతకు ముందెన్నిసార్లు తీసుకు వెళ్ళాను. ఇటువంటి మాటలు వినలేదు. అయినా ఇంత చిన్న మొక్కకి ఛార్జీ ఏమిటి చెప్పండి” అన్నాడు అతను ప్రక్కనున్న ఇంకొక ఆసామితో.

“ఏమో? నాకేం తెలుసండీ? ఆయనేమో రైల్వే రూల్సు అంటున్నాడు. దానికి విరుద్ధంగా నేనేమి చెప్పగలను” అంటూ తప్పుకొన్నాడు ప్రక్కనున్న ఆ ఆసామి.

రెండవ బహుమతి రూ. 25/-

ఎమ్. బి. లక్ష్మి

బి ఎస్.సి. (మూడవ సంవత్సరం)
 పెంట్ జోసెఫ్స్ స్త్రీల కళాశాల.
 విశాఖవద్దజుం

అతను ఆ ఆసామి వైపు చుర చుర
చూసి ముఖం శ్రీహంకొని కిటికీగుండా
బయటకు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

టికెట్ కలెక్టర్ అతని ఎదటి సీట్లో
లైలానుంచి ఛార్జీ కట్టమని మళ్ళీ అడిగి
గాడు.

“కట్టను గక కట్టను” అన్నాడతను
ముఖంనా శ్రీహంకొనా. ఏమి జరుగు
తుంది అని చోద్యం చూస్తూ కూర్చు
న్నాడు క పాద్మమెంటులోని వారు.

టికెట్ కలెక్టర్ ఛార్జీ కట్టమని
సతాయిస్తున్నాడు. అతను వినిపించుకో
కుండా కూర్చున్నాడు.

కొంత సేపయింది అతను టికెట్
కలెక్టర్ మాటలు భరించలేక పోయి
నట్లున్నాడు. “ఇంతకి మీ రనేదేమిటి?”
అన్నాడు కటువుగా.

“ఛార్జీ చెల్లించ మంటున్నాను.”
మొదటి పాట తిరిగి వినిపించ చేశాడు
టికెట్ కలెక్టర్.

“అయితే సరే!” అంటూ దురుసుగా
మొక్కని తీసి సజుస్తున్న బండి
లోంచి బయటకు విసిరి కొట్టాడు.
అందరూ నిశ్చలంగా అతని
సాహసానికి.

కొంతసేపటికి టికెట్ కలెక్టర్
“అవేమయ్యా! అలా విసిరేశావ్!”
అన్నాడు ఆశ్చర్యంలోంచి తేరు
మంటూ “నీ పీడ వదలించుకోటానికి”
విసురుగా వచ్చింది జనాబు.

“అయితే నా కిచ్చెయ్యలేక పోయా
వయ్యా” తన కక్కర్తిబ యటవెట్టాడు
టికెట్ కలెక్టర్.

“అలా అని మొదటే అఘోరించ
లేక పోయావ్!”

అంతే? కంపార్టు మెంటులో
అందరూ గొల్లన నవ్వారు. టికెట్ కలె
క్టర్ ముఖం చూడాలి ఆ సమయంలో?

అమట్టికాళ్ళతో ఇంట్లోనడువకండి
ఇప్పుడే ఇలుకడేగింజేను

సత్యనాథం